

Formanden: Det har det ærede Medlem ikke Ret til at sige.

Marott: Naar man hørte det ærede Medlem, behøvede man ikke at spørge, om det ikke var en Driftsleder, der dør talte. Jeg kan godt forstaa, at det ærede Medlem fra Silkeborg ikke finder det nødvendigt at have faguddannede Folk ved Privatbanerne. Det ærede Medlem blev jo selv Driftsleder og Jernbanemand uden videre teknisk Uddannelse og kom derved ind i Funktionærernes Kreds. Nu taler det ærede Medlem om Funktionarisme, men han var jo selv glad ved at komme ind i det Lag. Naar man saaledes selv har sit paa det tørre, kan man sagtens staa og tale om den Idyl, der hersker ude omkring blandt Privatbanernes Funktionærer. Det ærede Medlem talte om disse godt lønnede Funktionærer, der have det udmærket, kunne gaa i deres Have og ryge deres Tobak og i det hele føre en herlig Tilværelse. Jeg tror ikke, at Privatbanernes Funktionærer, end ikke de, der høre ind under det ærede Medlems eget Departement, ville godkende en Beskrivelse af deres Tilværelse, hvor den fremstilles som en saadan Idyl.

Det ærede Medlem talte om deres Forhandlingsret og sagde, at de havde jo Forhandlingsret. Det ærede Medlem vilde godt erkende, at de burde have Forhandlingsret, men ikke en Forhandlingsret paa anden Maade end saaledes, at de maatte, om jeg saa maa sige, have Lov til at staa med Huen i Haanden henne ved Døren og saadan paa Afstand snakke lidt med deres overordnede om deres Forhold. Det var den korte Mening af det ærede Medlems mange Ord om Forhandlingsretten. Jeg forstaa nu ikke ved Forhandlingsret dette, at man saadan hist og her ved forskellige Lejligheder snakker lidt med hinanden. Jeg forstaa ved en Forhandlingsret dette, at de paagældende Arbejdere og Funktionærer faa en Adgang til Medvirken ved Fastsættelsen af Arbejdsvilkaarene, naturligvis uden at de have en juridisk Ret, de kunne gøre gældende. En saadan Adgang til Medvirken ved Fastsættelsen af Arbejdsvilkaarene har man ikke for Tiden ved de danske Privatbaner, men det er det, Funktionærerne ved mange Lejligheder have krævet, og det maa det ærede Medlem ogsaa, mener jeg, være paa det rene med.

Det ærede Medlem mente, at jeg havde betegnet de Lønninger, jeg opgav, som almindelige ved Privatbanerne. Det har jeg

nu ikke, jeg har nævnt forskellige Eksempler paa, hvor langt Lønnen kan gaa ned, og hvor daarligt Funktionærerne i mange Tilfælde ere stillede. Jeg har for det første nævnt den Kendsgerning, at Lønningerne ere langt lavere end ved Statsbanerne, skønt der ved Privatbanerne i Virkeligheden er fuldt saa meget Arbejde, og jeg har nævnt Eksempler paa Lønninger for Portører og Assistenten. Det ærede Medlem nævnedes saa nogle Eksempler, der vise, at der var højere Lønninger, men det har jeg heller ikke bestridt, jeg har kun sagt, at Lønningerne vare nogle Steder saa og saa meget, andre Steder saa og saa meget. Det ærede Medlem erkendte ogsaa, at han havde ikke Lønningsreglementet ved Haanden. Det er nu mærkeligt nok, at en Driftsbestyrelse for en privat Bane her paa Rigsdagen tager Ordet om disse Forhold uden i Forvejen at sørge for at sætte sig ind i Lønningsreglementet for de Folk, hvis Interesser han vil tale om. Naar det ærede Medlem benægter Rigtigheden af de Lønsatser, jeg har anført, har han ikke Ret. Jeg skal nævne forskellige Eksempler, som konstatere Rigtigheden af, hvad jeg har anført. Jeg nævner for Portørernes Vedkommende følgende Lønninger, som ligge mellem 720 og ca. 1,000 Kr.: Ved Kolding—Egtved-Banen have Portørerne 720—960 Kr., ved Vemb—Lemvig-Banen 800—1,000 Kr., ved Randers—Hadsund-Banen 750—950 Kr., ved Æbeltoft—Trustrup-Banen 720—960 Kr. Jeg har nemlig set Lønningsreglementet for de danske Privatbaner, og disse Tal ere fuldkommen rigtige. For Assistenternes Vedkommende nævnedes jeg, at Lønningerne gik fra 800—1,000 Kr. som Begyndelsesløn til 1,200—1,400 Kr. Jeg skal nævne nogle Eksempler. Ved Hornbæk-Banen lønnes Assistenten med 1,000—1,500 Kr., ved Præstø—Næstved-Banen med 1,200—1,500 Kr., ved Bornholms Banen 792—1,292 Kr., ved Kolding—Egtved-Banen med 800—1,200 Kr., ved Æbeltoft—Trustrup-Banen med 1,000—1,300 Kr., ved Vemb—Lemvig-Banen med 800—1,500 Kr. og ved Thisted—Fjerritslev-Banen med 960—1,260 Kr. Det er Tal, som ere tagne ud af Lønningsreglementet for Privatbanerne, de ere altsaa fuldkommen rigtige. Det ærede Medlem har derfor ikke Lov til at tvivle om Rigtigheden af de Tal, jeg før nævnedes eksempelvis.

Saa mente det ærede Medlem, at vi Socialdemokrater havde opagiteret denne Bevægelse. De havde det helt godt derude; de gik og gravede i deres Haver og